

KAZIMIERZ STRZYŻEWSKI (1862-1915)

Urodził się 28 stycznia 1862 roku w Pleszewie jako syn Aleksego, nauczyciela i burmistrz Środy Wielkopolskiej oraz Cecylii z Wabnerów. Uczęszczał w latach osiemdziesiątych XIX wieku do Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu, przyjaźnił się tam z Janem Kasprowiczem. Po zdaniu w 1883 roku matury studiował filologię na uniwersytecie w Getyndze oraz medycynę w Lipsku, studiów jednak nie ukończył. Osiedlił się na Śląsku i pracował jako aptekarz w Mikołowie. W latach dziewięćdziesiątych przeniósł się do Gostynia i wybrany został na przewodniczącego Rady Miejskiej. Rozwinął w Gostyniu szeroką działalność społeczną i handlową. W roku 1898 zakupił parcelę przy ulicy Św. Ducha (obecnie 1 Maja), gdzie wybudował dwupiętrową kamienicę. Otworzył tu, jako niedoszły aptekarz, drogerię. Był bardzo użytecznym w rozwoju społecznym, jako członek organizacji Towarzystwa Przemysłowego, później w komitecie wyborczym jako radny miasta.

Był członkiem Towarzystwa Przemysłowców w Gostyniu, sprawując funkcje prezesa lub sekretarza. Nie obca mu była działalność polityczna. Brał udział w zgromadzeniach powiatu gostyńskiego – również jako sekretarz Komitetu Wyborczego powiatu gostyńskiego. Przemawiał na wiecach wyborczych, występując przeciwko wprowadzanym pruskim ustawom ograniczającym prawa Polaków. Był członkiem rady nadzorczej i jednym z patronów Towarzystwa Młodzieży Polsko-Katolickiej w Gostyniu. Dla członków towarzystwa wygłaszał odczyty i wykłady w sali gostyńskiej szkoły elementarnej.

W 1891 roku zawarł związek małżeński z Seweryną Iglar. Miał pięcioro dzieci. Synów Aleksego (urodzony w Gostyniu 29 listopada 1892 roku), od czasu drugiej wojny światowej emigranta w USA osiadłego w Chicago, Władysława Teodora (urodzonego w Gostyniu 17 stycznia 1896 roku) – urzędnika, po 1945 roku mieszkającego w Jeleniej Górze, Rogera Ludwika (urodzonego w Gostyniu 27 lipca 1901 roku), Zbigniewa (urodzonego w Poznaniu w 1906 roku) oraz córkę Alinę Cecylię (urodzoną w Gostyniu 22 czerwca 1897 roku).

W 1905 roku zamieszkał w Poznaniu. Pracował tam jako pomocnik aptekarski w aptece „Zielonej” przy ulicy Wrocławskiej, a następnie „Pod Białym Orłem” przy Starym Rynku. Uczestniczył w zebraniach patriotycznych z udziałem m.in. księdza Antoniego Stychla, posła do Landtagu, oraz Karola Rzepeckiego, księgarza i współwłaściciela poznańskiego tygodnika „Praca”. Podczas kampanii wyborczych do Reichstagu i Landtagu występował na wiecach jako rzecznik sprawy polskiej. W Poznaniu rozwinął swoje zainteresowania literackie. W tamtejszej prasie, m.in. w „Pracy”, „Orędowniku” i „Łowcy Wielkopolskim” ogłaszał artykuły i wiersze. Prawdopodobnie był jednym z założycieli dwutygodnika „Tęcza”, pisma ... dla sztuki, literatury i humoru..., ukazującego się w latach 1902-1918. Na jego łamach publikował tłumaczenia z literatury niemieckiej, m.in. poezji J.W. Goethego, F. Schillera i H. Heinego.

W roku 1907 na posiedzeniu Wydziału Historyczno-Literackiego Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk (PTPN) przedstawił fragment swojego tłumaczenia *Fausta* Goethego. Był członkiem korespondentem PTPN i TPSP w Krakowie a także współautorem *Albumu Stowarzyszenia Artystów* (Poznań 1912). Miłośnik teatru. Przed wybuchem pierwszej wojny światowej współpracował z poznańskim Teatrem Polskim. W 1914 roku opublikował w Poznaniu swój przekład pierwszej części *Fausta*.

Interesował się też naukami przyrodniczymi. Na jednym z zebrań Wydziału Przyrodniczego PTPN wygłosił referat: *Teoria Arrheniusa o powstawaniu życia organicznego na ziemi w świetle krytyki*. Kolekcjonował minerały, swoje zbiory przekazał poznańskiemu Muzeum Przyrodniczemu.

Chorował na gruźlicę. Zmarł 3 stycznia 1915 roku w Poznaniu. Rękopisy jego prac, m.in. tłumaczenie drugiej części *Fausta* i tragedii H. Kleista *Penthesilea* zaginęły.